

Eräänä myrskyisenä iltana Lilja, Enni ja Nella oli lähdössä retkelle veneellä. Yhtäkkiä vene törmäsi johonkin. Tytöt säikähtivät törmäystä!

- Mitä tapahtui? Enni kysyi peloissaan.
- Nopeasti pois veneestä! Se uppoaa! Lilja huudahti
- Minne menemme nyt? Nella kysyi peloissaan.
- Tämähän on saari, mennään seikailemaan, Lilja ehdotti.

He kävelivät ikuiselta tuntuvan ajan. Ja sitten he löysivät hevosen. Hevonen oli outo, sillä se osasi puhua ihmisten kieltä. Tytöt ihmettelivät hevosta hetken. Hevonen oli valkoinen ja sillä oli sateenkaaren värinen harja.

Tytöt kysyivät hevoselta: Mikä on nimesi?

- Minun nimeni on Glitteri, vastasi hevonen.

Yhtäkkiä tulivuori purkautui.

- Äkkiä pois saarelta! huusi Lilja.

He näkivät kun lentoliskot lähti pakoon tulivuoren purkausta. He juoksivat niin kovaa kuin jaloistaan pääsivät.

- Tulkaa selkääni, niin pääsemme nopeammin turvaan, Glitteri sanoi.

He hyppäsivät Glitterin selkään, sitten Glitteri alkoi hyppiä vimmatusti. He pääsivät lopulta turvaan viereiselle saarelle.

- Tahtoisitko tulla mukaamme? Enni kysyi haaveissaan.
- Joo se vain teille käy, niin voin minä tulla, Glitteri vastasi.
- No, kyllä se meille käy, sanoi Lilja ja Nella yhteen ääneen. Tytöt hihkuivat onnessaan mukaan lukien hevonen.
- Mentäisiinkö jo kotiin? Enni kysyi. He lähtivät kotiin.
- Saanko tulla kotiinne? Glitteri kysyi.
- Kyllä, ei äitimme huomaisi mitään, vaikka tulisit, Nella sanoi.

Matkalla he huomasivat, että oli taas pimeää ja myrskyistä.

- Mikä saari se oili, jossa olimme? Oliko se joku taikasaaari? Kysyi Lilja ihmeissään.
- Kyllä se on taikasaaari, siellä ei kulu aika, Glitteri kertoi.

He tulivat kotiovelle väsyneinä.

- Mitä te täällä teette, peteihinne siitä, äiti sanoi väsyneenä.
- Joo joo, tytöt vastasivat yhteen ääneen.

He elivät loppuelämänsä yhdessä ystävinä.

Lilja Lahtivirta, Enni Haukka, Nella Jaamalainen 5B